

EL TEMPS

Esteban Morcillo, al centre de la imatge, és aplaudit en fer-se públic que és el nou rector de la UV. A la dreta, María Antonia García Benau.

Morcillo, rector de la Universitat de València

La segona volta de les eleccions de la UV va fer rector Esteban Morcillo (Oliva, Safor, 1951), doctorat en medicina i membre de l'anterior equip directiu. María Antonia García Benau, l'altra aspirant, va superar-lo en vot estudiantil.

El procés electoral més atomitzat que es recorda als cinc segles i escaig d'història de la UV es va cloure amb un nou rector que prové de l'equip directiu anterior. Es Esteban Morcillo, saforenc de 58 anys, llicenciat en medicina a la mateixa universitat i doctor des del 1976. Fins ara exercia de vice-rector d'investigació i doctorat, a les ordres de Francisco Tomàs, que esgota els seus dies com a rector abans no es publique al *Diari Oficial de la Comuni-*

tat Valenciana el resultat dels comicis del 9 de març.

A la primera volta, el 2 de març, van quedar-se pel camí els dos aspirants amb un discurs més renovador: l'historiador Antoni Furió i l'economista Vicent Soler no van aconseguir prou suport, per bé que van arribar a les portes: van reunir el 21,61% i el 18,43% dels vots, respectivament, mentre Morcillo n'obtenia el 36,47%, i García Benau, el 23,49%. La divisió d'una hipotètica candidatura

única de caire progressista i valencianista –que ben bé podria haver sumat, doncs, el 40% a la primera ronda i que també podria haver estat majoritària a la votació final– va malbaratar un canvi més profund en la institució valenciana més important que no controla directament el PP.

A l'elecció definitiva, Morcillo va superar de 15 punts la primera aspirant dona de la història de la UV. Com que el vot és ponderat, Morcillo s'imposà entre el professorat, i García Benau, entre l'alumnat. El nou rector es va mostrar "aclapat d'assumir la responsabilitat d'una universitat com la de València", i es comprometé a millorar la situació del personal d'administració i de serveis. La participació fou del 16,76%, molt semblant a la de la primera volta, per bé que en aquesta segona ni Furió ni Soler no van demanar el vot per a cap de les dues candidatures finalistes. Tots dos van anunciar que treballaran a fons perquè, d'ací a quatre anys, hi haja una alternativa conjunta al rectorat, per bé que una llei no escrita permet als rectors d'esgotar al màxim –vuit anys– els mandats.

V. M.